

Nisam oran za dalju jezičku igrariju
Prekidam ovu šturu bajku
Taj pepeo iz moje glave
Morate najpre
Da osetite
U kostima
Izbliža
Na svakom svom licu
U oba oka odjednom

**VIDAN NAPREDAK U PISANJU:
ZAVEŽLJAJ**

*Ne znam idem li napred
U pisanju
Ili sam sâm
U svom zavežljaju
Vraćam se tamo
Gde sunce zalazi sunce
Sam sam
Na stazi basnoslovnoj
Našao sam se
I nije mi važno
Što sam demon
Obezbedio sebi
Čelnu poziciju
U paklu*

*Evo nepotpunog
Obrazloženja svega:
Kad sam otvorio zavežljaj
Mislio sam da je tu
Fatalno mislio sam
Preživeće zavežljaj
Ali bilo ih je
Koji nisu ništa
Videli*

*Početak njihovog očnog nerva
To pokazuje
Jedan isposnik u komi
Izjavljuje da mi je preko
Potrebitno mnogo više
Onih pejzaža
Koje sam sklonio na dno
Zavežljaja
Bežeći prema
Novim temama
Nemoguće je
Mislio je
Nadoknaditi svoj život
Takav postupak je
Uočen kao čudo
Strahujem za njega
Baš kao i svi drugi
Ali moj strah je
Veci*

*I ja sam
Neprestano
Pokušavam da ga plasiram
Bar njegov ostatak*

*Da je pisanje
Proložilo se
Nešto pakleno*

*Kao zaraza kao seksualno
Iskustvo od jutra do večeri
Kao familija ogorčenih
Izvedena na stadion
Vrisnula na sav glas*

*Taj vrisak je naravno moj
O kad bih uspeo
Još jednom
Da ga predstavim*

*Na vaše glave
Grafikonu glave*

*Koja može da primi
Nešto klasično*

Renesansno apokrifno ne

Koje moram kazati

Koliko je još ostalo

Do poslednjeg

Kruga

U kojem će se odrešiti

Zavežljaj taj

lake pesme

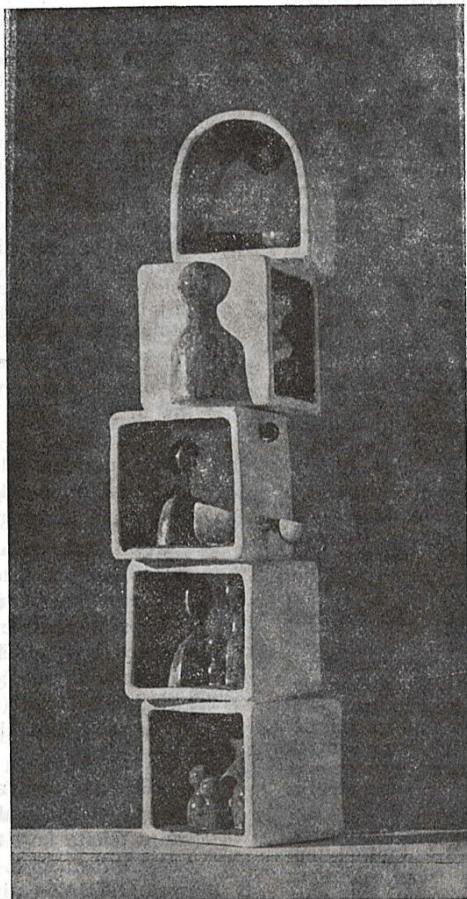
vladimir kopić

1

*Početi : padati.
Svoditi svet za dogovoreno.
Trag u letu i (uz) dahu :
obučen predmet (od) pada.*

*To nisu slike u (vaz)duhu
u miru koji se otvara:
alatke zbira uz dozvano
potplata, jedro, splet.
U teškoj volji i razdoru
u dodirima (slučeno)
talas u mahu (uz)baci.*

Laka pomama : smet.

dragoljub adžić-addo: osjećaj prostora, 1975, keramika

2

*Tok (vir se odvija obratno)
takt (pitka brazda : tek).
Sa (oblicima otpada
liv kao pročišćen) bez.*

*Šira je osnova dopuna
podloga podmetnut red :
da lik pred licem odvaja —
visum (potreba — led).*

*To su pojave napora
za slikovničtu (put)
ka spoljašnjem i prostoru
(izvan zagrada) : put
čiste volje u prodoru
i rasprsnuću (let).
U granicama, zastoru,
svet se proteže : 5.*

1

*Trepereća lupa: hipnoza proleća.
Bog pada u vodu
rastresen od vode.
Napit velike stepе.
Streha sunca.*

*Začini su u drugom domašaju.
Izbori trava, izbori sunca.
Dugo sleđeno nepce u lakom dodiru:
vlaži.
Trag se ponavlja:
lupa.*

*Zamene su taj put.
To je razmeštaj magle:
koji se presjava — skupa.
Sa senkom kao parom
(da ne ponavlja) :
skupa.*

*Dah se deli od dana.
Kao razlika:
suma.
Suma prilaska —
dogovor : žamor,
rukopis Šuma.*

*Ne da bi pao u prašinu
prah se prepusta :
spušta.
Tiha buka za odgovor.
Jeza grafita :
duša.*

2

*Dan se otkriva iza ribnjaka.
Noć se otkriva ispred travnjaka.
Dodir ribnjaka i dodir travnjaka —
rub dana : nebo,
pokriva grana.*

*Ali ako bi ribar mešao travnjak s travama
ili ako bi travar mešao ribnjak s ribama
rub bi se otkrio : vratio.*

*Figura koja se skriva : grana
za nebo i pokrov.*

*Dodir iza i dana : bledilo.
Ribanje noći.
Dodir ispred i dana : trava.
Smanjene moći.*

3

*Platno prikriva plamen : platan
blješćeća toga.
Smog zlata kosog od uspona.*

*Sitničav zanos zasipa,
hrpe peska po korenju.*

*Živi u svetu akcije :
sunce ř mesec zajedno.
Srpsko nazvan točilom
gramatiku ne rasipa.*

4

Privija istrošen pramen.

Trup sveta. Okvir :

vratio.

*Podela :
potrošen — nen (nein) — u dokolici.
Iz i po.*